

Glädje-ljungande fröjde och
lust-qwäde öfwer den högst
hugneliga fred som s...

1700-1829 81 Cg Br. 1790

National Library
of Sweden

FRÖJDE - och LUSTKVÅDE
1790

Vitt. Sp.
Kist.
(Bv)
1708-1829
1790

Glädje = Sjungande

Fröjde

och

Lust = Kvåde

Sfiver

Den högst hugneliga

F r e d

Som söts emellan

Swerige och Ryßland

Den 20 Augusti 1790.

Sjunges som: Kest hafwer jag sfiver watten
och land, ic.

F A L L N,

Tryckt hos PEHR OL. AXMAR. 1790.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, which is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Large, faint handwritten text in the upper middle section of the page, likely a main heading or a significant line of text.

Several lines of faint handwritten text in the middle section of the page, possibly a list or a series of notes.

Faint handwritten text in the lower middle section of the page, appearing as a continuation of the notes or list.

1.

Så prisa nu Himlen du lyckliga land,
Sen frid åt vårt rike han unnar. Nu
håria ej stender, lågor och brand; Ty
Gustaf och Friden förkunnar.

2.

Vi prise Försynen och tacke des nåd,
Som blod icke mer låter rinna. Och
afskår för många ej lefnadens tråd, Då
lifshuset först börjar brinna.

3.

Det mordiska svärdet i plogbil för-
bytt Skal skaffa oss frukter och föda.
Och Sverige skal börja sin sällhet på
nytt; Des barn skola mer icke blöda.

4.

4.

Göm nu dina fanor och hovvas igen
För trummornas buller och dunder At
råka från friget mång segrande wån,
Som wist skal berätta dig under.

5.

Hur blod han på marken i ströms-
mar har sett, Och dock ei för fienden
båswat. Nej faran han sunnit och lifwål
han lett, Ty endast til åran han stråswat.

6.

Nu kommer Soldaten från storm
och alarm At råka sin wån och sin ma-
fa; Och barnen han lyster med frögd
på sin arm, Och gläds at han kom-
mit tillbaka.

7.

Ja waren wälkomne, i redlige mån,
Som stridt båd med ära och heder. Os
fågnar er wälång och ankomst igen,
I slagit wår fiende neder.

8.

Wid Swensskund och Anjala Hög-
fors och mer Om Swearnas stolthet
man talar, Och derom Walkiala witt-
nen

nen of ger, Som kånmas up til wå-
ra Dalar.

9.

Wid Elgön och Borkala och Bare-
fund Man allwäre gorde med saken Och
wid Kernatofki war sådan en stund, At
Ryfsarne tappade smaken.

10.

Ty skolen i och så wår åra och pris,
Som så följt wår Konung wid sidan,
At swårdet ej mer blir et plågornas
ris, Men sätttes med seger i skidan.

11.

Ja, lagrar och fransar wi binde med
flit, At på eder hjeska dem fästa. Wi
skole berömma ert mod och ert nit, At
tjena ert land til det bästa.

12.

Men de, som i striden ifrån of ha
gådt. Wi förje med ömmaste smärta.
Mot död och mot kulor de modigae stått,
Och dödt med et oförsträckt hjerta.

13.

Men tacka nu Himlen och Konun-
gens magt, Som friden har skänkt åt
wårt

wårt rike Och hys nu för synden et
ewigt föragt; Dess wälde ej mer dig
beswike.

14.

Haf wördnad för jordens och Him-
melens lag För Öfwerhet, Gud och din
kyrka, Så skal med wälsignelse dag i
från dag Gud öfwer dig nåden bestyrka.

15.

Ej flård uti wandel och lefnad til-
ståd, Så skal du stor salighet winna,
Och under de lustiga sikonatråd Med
freid til din ålderdom hinna.

Öfwer Friden
Profiskt Sång.

Du kommer, sällhetens moder, lycksaliga
Frid! GUSAFS och Himmelens dyr-
ste gäfwä.

Ljus som hoppet i den döendes bröst, ler
dit glada ansigte mot den härjade jorden.
Glädjen gjutes utur dit sköt; werlden faller
tillbedjande ned; GUSTAF! Kån den säll-
het och fröjd, som din wink skänker Norden.

Bäfwande säg werlden Lagrarne släd-
dra kring din segerstolta panna. Bäfwande
trädde wi fram at dyrka dem, liksom yng-
lingen darrande träder til sin moders döds-
bädd at emottaga wälsignelsen. Din Thron
är befästad, din ära odödelig!

Hwilen, i Konungar utan ära! hwilen
ock utan äminnelse. Men ännu skola dagar-
ne leda fram dödliga at bespotta edra min-
neswårdar. Glömskan och förgängelsen kom-
me öfwer eder! Förgäfwes reser eder bedra-
garen en begabbad ärestod. Långt ifrån hä-
das edra stoft, och ingen förbarmande hand
utsträcker at rycka bort tistlarne, som fro-
das wid edra Grifter.

Men GUSTAF! Hör emot dig krigarns
bifall och snilletts lof, och skördarns suck, och
konsternas wälsignelse. Du skänkte dem frid.
Hwad

Swad wålkust för din själ at bereda milli-
oners sällhet och åra!

Gladare swänger Seglaren den stolta
wimpelen; när du bjuder at Indiens sol-
brända trålar skola rikta Nordens och Fri-
hetens barn. Nådare nedstiga nådans o-
försträckta söner i bergens djupa natt, och
deras lofsång uppstiger skallande från dödens
mörka herradömen.

Hasta til templet, du Himmelens tjena-
re, med de bästa rökwerk: blotta din bygdi-
ga hjesal knäböj och tilbed! Låt bönen och
offret uppstiga til oskuldens beskyddare, och
nedfalla wålsignelsen öfwer din Konungs
själ, at han må smaka Gudarnes fröjd och
de rättfärdigas lugn!

Ostördt af tidens och åldrarnes magt,
höjer sig dit namn öfwer förgångelsen, ljust
tilbedit som de retande behagen åtsöljde af
den lätta ungdomen.

Mindre skön utgjuter wårens morgon sin
första purpurström öfwer den blomstrande
högden: mindre tjusande strålar wintrarnes
aftonsfjerna wid Nordens fjällar, än din åra
lyser i odödlighetens tempel.

Men nedstig, djerfwe skald, håpna wid
de odöbliggorande bragder, som återskänkte
öf Friden och GUSTAF, hög wålgöran-
de, öm, wålsignad!!!

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

